

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Piszczu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko J. P.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. kwotę 44668,80 zł (czterdzieści cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt osiem złotych 80/100 groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.09.2016r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej J. P. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. kwotę 7034 zł (siedem tysięcy trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 470/17

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wytoczył powództwo przeciwko J. P. o zapłatę kwoty 44 668,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 30 września 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia w dniu 5 lipca 2012 roku przez pozwaną umowy o numerze (...) z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Pomimo precyzyjnego określenia warunków spłaty zobowiązania, pozwana przestała wywiązywać się z obowiązku regulowania zadłużenia. W związku z tym wierzyciel pierwotny złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 7 kwietnia 2014 roku. Następnie w dniu 28 kwietnia 2014 roku został wystawiony Bankowy Tytuł Egzekucyjny, któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczecinie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego wydanym w sprawie VI Co 200/14 nadana została klauzula wykonalności. Następnie sprawa została skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego. Prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostródzie, A. K., pod sygn. akt 6243/14 egzekucja ostatecznie została umorzona.

Powód wskazał, że w dniu 29 czerwca 2015 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Powód podjął próby polubownego załatwienia sprawy wysyłając do strony pozwanej zawiadomienie o cesji oraz szukając kontaktu telefonicznego, jednak pozostały one bezskuteczne.

Nadto powód wskazał, że na dzień wniesienia pozwu zobowiązanie pozwanej wynosi 44 668,80 zł, na którą to kwotę składa się:

- kwota 39 947,03 zł – pozostały do spłaty kapitał,
- kwota 729,26 zł – skapitalizowane odsetki umowne naliczone od dnia powstania zaległości w spłacie do dnia cesji wierzytelności,
- kwota 3 992,51 zł – skapitalizowane odsetki ustawowe naliczone od dnia cesji do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 9 grudnia 2016 roku wydanym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana J. P. w terminie ustawowym wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając do w całości. W uzasadnieniu zakwestionowała dochodzone pozwem roszczenie główne i odsetkowe tak co do zasady, jak i co do wysokości. Nadto zakwestionowała deklarowaną przez powoda datę wymagalności roszczenia oraz podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej powoda.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwaną i utraty przez nakaz zapłaty mocy w całości, Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z 20 lutego 2017 roku przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pieszku jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 lipca 2012 roku pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a J. P. zawarta została umowa o numerze (...) o kredyt konsolidacyjny, na podstawie której J. P. przyznany został kredyt w łącznej wysokości 42 297,00 złotych. Spłata kredytu miała nastąpić w 117 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 29-ego dnia każdego miesiąca. Umowa zawierała postanowienia dotyczące kolejności zaliczania spłat dokonywanych przez kredytobiorcę, obciążających kredytobiorcę kosztów wynikających z niewywiązania się z zobowiązań umowy (kosztów czynności windykacyjnych, kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego), a także dotyczące możliwości i warunków odstąpienia od umowy przez każdą ze stron.

(dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny nr (...) wraz z dyspozycją uruchomienia kredytu k. 116-125)

Z powodu niedotrzymania przez J. P. warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty, pismem z 28 lutego 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypowiedział wskazaną wyżej umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia tegoż pisma. Jednocześnie bank poinformował, że jeżeli do końca okresu wypowiedzenia dokonana zostanie całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. Natomiast w przypadku nieuregulowania zadłużenia przeterminowanego, umowa zostanie rozwiązana z wraz z upływem okresu wypowiedzenia, a całość zobowiązań wynikających z umowy zostanie postawiona w stan wymagalności.

J. P. nie uregulowała zadłużenia. Umowa została rozwiązana z upływem okresu wypowiedzenia, a całe zobowiązanie wynikające z opisaney wyżej umowy kredytu stało się wymagalne.

W dniu 28 kwietnia 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawiła przeciwko J. B. Tytuł Egzekucyjny o numerze (...), któremu postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z dnia 26 maja 2014 roku wydanym w sprawie VI Co 200/14 nadana została klauzula wykonalności.

Na wniosek (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i na podstawie powyższego tytułu wykonawczego prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostródzie, A. K., postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt Km 6243/14 przeciwko J. P.. Postępowanie te ostatecznie na wniosek wierzyciela zostało umorzone po wyegzekwowaniu kwoty 7 674,60 złotych.

(dowód: wypowiedzenie umowy k. 39; tytuł wykonawczy wraz z adnotacją komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostródzie k. 40-43; postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności k. 44-45)

W dniu 29 czerwca 2015 roku pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność przysługująca względem J. P. wynikająca ze wskazanej wyżej umowy kredytu o numerze (...).

Pismem z 23 marca 2016 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zawiadomił J. P. o cesji wierzytelności i wezwał do zapłaty zadłużenia w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności k. 100-115; zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 84; wezwanie do zapłaty k. 85)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Natomiast zgodnie z art. 69 ust. 1. ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U. z 2015r., poz. 128 j.t.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Obowiązkiem kredytodawcy było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez kredytodawcę kredytu było zwrócić oddaną jej do dyspozycji na czas oznaczony w umowie kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana nie kwestionowała, że jest kredytobiorcą w zakresie powołanej przez powoda umowy kredytu, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Podniosła natomiast zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy kredytu oraz zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda i w konsekwencji zakwestionowała przedmiotowe roszczenie tak co do istnienia, jak i co do wysokości.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że przeciwko pozwanej wystawiony został przez wierzyciela pierwotnego bankowy tytuł egzekucyjny, któremu następnie postanowieniem Sądu nadana została klauzula wykonalności, a następnie w oparciu o ten tytuł wykonawczy na wniosek wierzyciela pierwotnego wszczęte zostało i było prowadzone postępowanie egzekucyjne. Zarzut nieskutecznego lub niezasadnego wypowiedzenia umowy kredytu, czy nieprawidłowego naliczenia wysokości zadłużenia pozwana mogła więc podnosić w toku postępowania egzekucyjnego. Pozwana nie kwestionowała wówczas zasadności prowadzonego postępowania egzekucyjnego, w

związku z czym postępowanie to było prowadzone zgodnie z wnioskiem wierzyciela i na podstawie przedłożonego tytułu wykonawczego, co doprowadziło do wyegzekwowania części należności.

Przechodząc do drugiego zarzutu - braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda – stwierdzić należy, iż nie jest on zasadny. Powód udowodnił, że jest następcą prawnym wierzyciela pierwotnego. W tym celu pełnomocnik powoda przedłożył poświadczone za zgodność z oryginałem dokumenty w postaci: umowy sprzedaży wierzytelności wraz z notarialnym poświadczeniem własnoręczności podpisów złożonych na tej umowie (k. 100-112) oraz załącznika nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności (k. 113-114). Treść tego załącznika nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności zawartej 29 czerwca 2015 roku pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodem była m.in. wierzytelność względem pozwanej będąca przedmiotem niniejszej sprawy, to jest wynikająca z umowy o numerze (...), stwierdzona bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzoną w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczycinie wydanym w sprawie VI Co 200/14 i egzekwowana w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego A. K. pod sygn. akt Km 6243/14. Tym samym, w ocenie Sądu, powód wykazał, że przysługuje mu legitymacja procesowa czynna w niniejszej sprawie.

Z adnotacji komornika sądowego, umieszczonej na odwrocie tytułu wykonawczego zwróconego wierzycielowi pierwotnemu (k. 42), wynika jednoznacznie, że w wyniku prowadzonego postępowania egzekucyjnego wyegzekwowana została tylko część należności. Pozostała część wierzytelności była przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności z 29 czerwca 2015 roku.

W konsekwencji powyższego niezasadny jest podnoszony przez pozwaną zarzut nieistnienia roszczenia.

Powód przedstawił stan zadłużenia na dzień wniesienia pozwu, w tym wysokość należności głównej, wysokość odsetek umownych naliczonych od dnia powstania zadłużenia do dnia cesji wierzytelności oraz odsetek ustawowych naliczonych od dnia cesji wierzytelności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, czemu pozwana nie przeciwstawiła żadnych dowodów, ograniczając się do głoślowego kwestionowania twierdzeń strony powodowej.

W tym miejscu, w zakresie kwestionowania przez pozwaną wysokości zadłużenia, wskazać należy na przepis art. 6 k.c., zgodnie z którym ten, kto wywodzi z faktu skutki prawne powinien fakt ten udowodnić. Pozwana nie może zatem przerzucać na powoda ciężaru dowodu w zakresie spełnienia swojego świadczenia, a tak stałoby się w przypadku, gdyby konsekwentnie przyjmować twierdzenia pozwanej w w/w zakresie, skoro to ona powinna, jako obowiązana z umowy kredytu, wykazać, czy i kiedy oraz w jakiej wysokości spełniła obciążający ją obowiązek zwrotu kredytu. Dopiero jeżeli dłużnik przedstawi dowód choćby częściowego spełnienia świadczenia, rozważać należy, czy wierzyciel prawidłowo dokonał zarachowania wpływających kwot, natomiast w przeciwnym wypadku wierzyciel chcący sprostować powyższym oczekiwaniom w istocie zobowiązany byłby do przedstawiania dowodu obciążającego dłużnika, tj. dowodu spłaty długu. To samo dotyczy zarzutu pozwanej odnoszącego się do kwoty odsetek składających się na żądanie pozwu. Jeżeli zdaniem pozwanej, zadłużenie z tytułu odsetek jest niższe, winna to wykazać. Nie było przeszkód, by pozwana jeżeli nie zgadza się z tym wyliczeniem, przedstawiła własne w oparciu o swoją historię spłat i kalkulator odsetek.

Reasumując, powód wykazał swą wierzytelność, tak co do zasady, jak i wysokości. Pozwana natomiast ograniczyła się do kwestionowania stanowiska powoda na potwierdzenie czego nie przedstawiła żadnych dowodów. Uznając zatem żądanie pozwu za udowodnione i słuszne, na podstawie w/w przepisów orzeczono jak w pkt I. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca spór ponosi jego koszty, oraz § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804). Pozwana zwróci zatem powodowi poniesione koszty procesu, na które składają się: uiszczona opłata sądowa od pozwu – 2 234 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki, liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu (dochodzonej w sprawie kwoty) – 4 800 zł.